

Στὸ πλατὺ αὐλάκι τὸ λίπασμα ποὺ ρίχνομε δὲν ξεφεύγει στὸν τοῖχο τοῦ αὐλακιοῦ ἢ στὴν ἀξελάκκωτη ἐπιφάνεια ὅπότε τροφοδοτεῖ τὰ ἀγριοχόρταρα. β) Τὸ πλατὺ αὐλάκι συγκρατεῖ περισσότερα βροχόνερα καὶ γονιμοποιεῖται περισσότερο ὑπέδαφος. γ) Ἐπειδὴ τὸ πλάτος κάθε ἀράδας τῶν σταφιδαμπέλων εἶναι $1\frac{1}{2}$ περίπου μέτρο, διὰ νὰ ξελακκωθῇ καὶ λιπανθῇ ὅλη ἡ ἀράδα στὰ 3 χρόνια, πρέπει τὸ αὐλάκι ν' ἀνοιχθῇ τούλαχιστον 50 πόντους πλάτους. δ) Μὲ τὸ ἀνοιγμα τῶν αὐλακιῶν ἐκτελεῖται ταύτοχρόνως τὸ $1/3$ τῆς ἔργασίας τοῦ σκαψίματος.

6) Βάθος αὐλακιῶν.

Τὰ αὐλάκια σκάβονται σὲ βάθος ὅσο κοι τὸ σκάψιμο, δηλαδὴ 25–30 πόντους. Ἔτσι, αἱ ἄκρες τῶν ριζίδιων (γένεια) ποὺ εύρισκονται στὸ βάθος αὐτό, παραλαμβάνουν τὸ λίπασμα τὸ ὅποιον πρέπει νὰ τοποθετῆται ἐκεῖ.

7) Λίπανσις.

Τὸ ποσὸν τοῦ λιπάσματος ποὺ ἀναλογεῖ σὲ κάθε κλῆμα σκορπίζεται σὲ μῆκος αὐλακιοῦ ὅσουν ἡ ἀπόστασις μεταξὺ 2 κλημάτων.

8) Τὰ χώματα τῶν αὐλακιῶν.

Τὰ χώματα ἀπὸ τὰ αὐλάκια σκορπίζονται στὴν παράπλευρο παρακατινὴ λωρίδα ποὺ μένει ἀξελάκκωτη (πλάτους 1 μ. περίπου) ὥστε νὰ τὴν σκεπτέζουν διὰ νὰ σαπίζουν τὰ ἀγριοχόρταρα.

9) Ἐποχὴ ξελακκώματος.

Οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ ξελακκώνουν μὲ τὰ πρωτοβρόχια, ὥστε νὰ συγκρατοῦνται ἔξ ἀρχῆς ὅλα τὰ βροχόνερα τοῦ χειμῶνα καθὼς καὶ τὰ φύλλα ποὺ πέφτουν ἀπὸ τὴ σταφίδα. Ὁταν ὅμως ἀργοπορήσῃ τὸ ξελάκκωμα λόγῳ ἀπασχολήσεως στὴ

σπορὰ δημητριακῶν, τότε ἐὰν ἔχουν πέσῃ τὰ φύλλα, συμφερώτερο εἶναι νὰ γίνη πρῶτα κάθαρος καὶ κληματομάζεμα διότι ἔτσι διευκολύνεται πολὺ τὸ ἀνοιγμα τῶν αὐλακιῶν καὶ μὲ λιγώτερα ήμερομίσθια.

10) Κάθε πότε ξελακκώνουμε.

Οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ συνηθίζουν νὰ ξελακκώνουν καὶ λιπαίνουν τὴν μιὰ χρονιὰ τὸ ἥμισυ τοῦ κλήματός των καὶ τὴν ἄλλη χρονιὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ, ρίχνονται δὲ σὲ κάθε στρέμμα ὀλόκληρη δόσι λιπάσματος, ἦτοι : 8 περίπου μονάδες ἀπὸ κάθε συστατικό : ἀζωτο, φώσφορο καὶ κάλι, ἡ ποσότης ὅμως αὐτὴ μὲ τὸ παλαιὸ σύστημα ξελακκώματος δὲν διαλύεται εὔκολα ὅπως ἔξηγήσαμε παραπάνω, ίδιως τὶς ξερικές χρονιές. Τὸ σύστημα τῶν αὐλακιῶν λόγῳ τῶν μεγάλων ὀφελειῶν του εἶναι συμφέρον νὰ γίνεται κάθε χρόνο σ' ὅλο τὸ κῆρυκα δόπτε ρίχνομε μικρότερη δόσι λιπάσματος κατὰ στρέμμα, ἦτοι 5 περίπου μονάδες ἀπὸ κάθε στοιχεῖο : ἀζωτο, φώσφορο καὶ κάλι. Ἡ μικρότερη αὐτὴ ποσότης, μὲ τὰ περισσότερα βροχόνερα ποὺ συγκρατοῦνται στὰ αὐλάκια, δισλύνεται καὶ χρησιμοποιεῖται καλύτερα.

11) Τὸ σκάψιμο.

Τὰ αὐλάκια ποὺ ρίξαμε τὸ λίπασμα δὲν τὰ θίγουμε καθόλου στὸ σκάψιμο διὰ νὰ μὴ μεταφερθῇ μὲ τὰ ξυνάρια τὸ λίπασμα στὴν ἀξελάκκωτη ἐπιφάνεια ὅπου θὰ τὸ πάρουν τὰ ἀγριοχόρταρα ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μὴ κόψουμε νέα ριζίδια. Τὰ αὐλάκια αὐτὰ τὰ σκεπάζομε κατὰ τὸ σκάψιμο μὲ τὰ χώματα τῆς ἀξελάκκωτης ἐπιφανείας. Μὲ τὸ παλαιὸ σύστημα ξελακκώματος ἔχρειάζοντο 2 ἔργάται σκαψίματος διὰ κάθε ἀράδα (ξελακκωτής καὶ ριζωτής). Μὲ τὸ ἀνοιγμα ὅμως σύλακιῶν 50 πόντων πλάτους σὲ κάθε ἀράδα, ἀπομένει γιὰ σκάψι-